

Studentertale

Det må vist være på sin plads at starte med at sige mange gange tillykke til os alle sammen. Vi er nu studenter. Det er denne dag vi har set frem til i 3 år. Vi skal nu ud i livet, og det betyder, for de fleste af os i hvert fald, at vi ikke længere har 8-9 mennesker der fortæller os hvad vi skal lave fra dag til dag. Vi vil heller ikke have et lectio-program, som vi lige kan tjekke hvis vi nu skulle have glemte hvad de 8-9 mennesker sagde. Vi vil heller ikke få en kontant afregning på hvert eneste stykke arbejde vi laver – nu skal vi lige pludselig selv gætte hvad vi er værd. For mange vil det også gælde at hele vores dag ikke længere er tilrettelagt for os, vi skal pludselig selv til at disponere vores egen tid – ikke kun i vores fritid som vi hele tiden har gjort (nogle bedre end andre) men pludselig også i løbet af dagen. Men vores dimission her fra gymnasiet betyder også at vi rent faktisk får noget fritid at disponere over – hvilket vist er noget vi alle ser frem til.

Nu er det selvfølgelig ikke sådan at alt har været 'timet og tilrettelagt' for os i vores tid gennem gymnasiet. Meget i gymnasiet var overladt til os selv. Det der adskiller gymnasierne fra folkeskolerne er nemlig netop sloganet: 'Læring under eget ansvar'. Vi fik fra første dag at vide at ganske vist skal gymnasiet rumme alle, men det er vores ansvar, det er elevernes ansvar at få noget ud af undervisning. Den storsindede pædagog fra folkeskolen er forsvundet og eleverne er i større grad tvunget til at udvikle sig til et tænkende, evaluerende og selvstændigt individ. Det var overladt til os selv at bestemme hvor mange blokke vi ville møde op til og hvor meget vi ville deltage i dem og hvor mange af de skriftlige opgaver vi ville aflevere. Og det var der ret mange der benyttede sig af. Nogle i højere grad end andre

Her på Gribskov Gymnasium er vi så heldige at have et stort antal af kompetente, kyndige og yderst begavede lærere. Der er ingen tvivl om – uanset hvor meget vi har været til de forskellige blokke – så har lærerne her på skolen haft en enorm indflydelse på os elever. De behandler os som ligeværdige selvstændige individer og ikke som nogen hindringer i dagligdagen der bare skal overstås så de kan komme

Studentertale

hjem igen. På Gribskov Gymnasium har vi haft lærere, der er passionerede og begejstrede for deres arbejde. Lærere er noget man tager med sig ud i livet, de er ikke nogen man bare lægger bag sig og glemmer. De ting de har lært os, eller lært de fleste af os, er noget vi skal bruge resten af livet. Hvis jeg senere i livet hører nogen sige pluskvamperfektum eller prosopopeia er jeg sikker på at jeg med det samme vil blive katapulteret tilbage i henholdsvis tysk og engelsk lokalet – og her vil ikke kun befinde sig de mange medstuderende man spenderede alle de timer sammen med – men i høj grad også de lærere der har gjort at kæmpe indtryk på os alle sammen. Jeg vil gerne på vegne af hele årgang 2010 takke Gribskovs lærere. Det var godt nok vores ansvar, men det er jeres fortjeneste, at vi sidder her i dag, det er jer der har været med til at forme os, danne os og forberede os på det samfund som vi nu skal ud og begå os i. Og når vi så på den baggrund skal til at præge andre mennesker, trækker det, vi har med os herfra veksler langt ud i fremtiden

Men nu er det jo ikke kun gymnasiet der har haft en enorm indflydelse på vores liv. Jeg vil sige at vi også har givet meget til gymnasiet gennem vores 3 år her på skolen. Og denne indflydelse er ligeså mangfoldig og virkende på ligeså mange områder som der er sf'ere her på gymnasiet. 2010 har været en af de mest sociale årgange der har gået på skolen. Vores indvirkning i festudvalget og elevrådet har været enorm og vi har stået bag mange nye tiltag, eller genoplivninger af gamle traditioner, blandt andet har vi fået genindført cafe-aftenerne, og bidraget til at Gribskov Gymnasium ikke bare er et sted for læring, men også et sted for socialt samvær og dermed også social dannelse. Mange af os vil huske Gribskov, ikke så meget for alt det, vi skulle bruge til noget, men mere alt det, som vi ikke skulle bruge til noget. Alt det, som ikke fremgår af eksamensbeviset. Festerne, skolekomedierne, det gyldne bånd, forårskoncerterne osv. Og måske vil Gribskov Gymnasium og dets lærere heller ikke huske os for alle de ting som de har lært os, men måske også som de mere sociale. Det er ikke så slemt, som det lyder.

Studentertale

For Voltaire – som jo ikke engang har været så heldig at gå her på gymnasiet – har udtrykt det yderst præcist: ”det overflødige er tit det allermest nødvendige.”

Men først og fremmest har Gribskov Gymnasium været med til at udvikle os. For temmelig manges vedkommende har det været en faglig udvikling, men for alles vedkommende har det været en personlig udvikling. Når jeg nu idag kigger ud over mine klassekammerater, er det jo slet ikke de samme mennesker som jeg startede sammen med i 1.g for snart 3 år siden. Hvis man kigger rigtig godt efter kan man måske godt se at vi stadig ligner de forvirrede pubertetsunger fra sommeren 2007, men vi er alligevel alle sammen helt, helt anderledes. Og jeg vil mene at om 20, 30 eller 50 år når ting som AT, SRP, hermeneutiske spiraler, modalverber, differentiaalligninger og puffersystemer for længst er gået i glemmebogen, er det den ene ting vi først og fremmest husker gribskov gymnasium for:

’det var her vi blev voksne’.

Nu vil jeg gerne på vegne af hele årgangen have lov til at sige tak til Gribskov Gymnasium for disse 3 forvirrende, fortvivlende, men ikke mindst formidable og uforglemmelige år.

Tak.

Jonas Jensen